

MAANDAG

Petrus - Nel Benschop

Je vissersboot lag aan de waterkant;
toen zag je Jezus, wenkend met Zijn hand,
je kon geen weerstand bieden aan Zijn stem
die enkel zei: 'Volg mij.' Jij volgde Hem,
je zou voortaan Zijn trouwe leerling zijn,
jij, Petrus, soms zo groot, maar soms zo klein.

De mensen kwamen en Hij sprak met hen.
Toen vroeg Hij jou: 'Wie zeg je, dat Ik ben?'
En vol van eerbied boog je voor Hem neer:
'U bent de Christus, Zoon van God, de Heer!'
Je was bereid te doen wat Hij gebod,
toen Petrus, soms zo klein, toen was je gróót.

En na drie jaar van zwerven door het land
toen had je met de Heer zo'n sterke band
dat je erbij mocht zijn, dat wond're uur
toen Jezus op de berg, gehuld in vuur
en licht, sprak van Zijn lijden en Zijn dood;
wat was je klein daar, Petrus - Hij was gróót!

Maar toen je zwoer: 'Ik laat U nooit alleen!'
en Hij je vroeg te waken, ging 't geweest
van je geliefde Vriend aan jou voorbij.
Nog eenmaal stond je aan Zijn rechterzij
en sloeg onstuimig met je zwaard in 't rond.
Ach, Petrus, gróót was toen alleen je mond!

En, Petrus, weet je nog, daar bij dat vuur?
Wat wàs je bang - je kocht je vrijheid duur ...
Maar op de morgen van de derde dag
was jij een van de eersten die Hem zag.
En voor Hij heenging zei je Hem, hoe groot
je liefde was. Toen, Petrus, wèrd je groot!

DINSDAG

Niet waakzaam - Peter van Heiningen

Hij was eenzaam en verlaten,
toen ik Hem beloofde
met Hem te waken
mijn ogen zich sloten,
en ik langzaam weg zonk
in een diepe slaap.

Ik hoorde toen niet Zijn snikken,
Zijn oprechte vragen

aan Zijn Vader,
noch voelde ik Zijn verdriet,
Zijn angst,
die Hem deed beven,
opdat ik zou leven,
bleef ik in slaap gehuld.

Ik schrok niet eens toen Hij me wekte,
was zelfs verstoord,
ik sliep, had Hij dat niet gehoord?
Ik zag toen Zijn ogen,
begreep opeens Zijn blik,
schaamde me diep,
om mijn gebrek aan mededogen,
terwijl Hij juist om hulp riep.

Nooit zal ik vergeten,
wat Hij voor me deed,
dat Hij moest lijden,
om mij te bevrijden,
terwijl ik zwak was en bleef,
Hij mij redde,
opdat ik leef!

WOENSDAG

Petrus (en ik.....) - Jelly Verwaal

Zie hem daar staan. Hij heeft zijn Meester lief.
Maar als de vraag om waarheid heeft geklonken,
is hij niet meer de man van 't offensief.
Bij dit gevaar is hem de moed ontzonken.

Tot drie maal toe wordt hem de vraag gesteld:
"Je was toch óók bij Hem, die Nazarener?"
Maar Petrus kiest - zijn Heer had het voorspeld -
Hij wil zijn oor slechts aan de leugen lenen.

"Ik ken Hem niet. Ik weet niet wat je zegt".
Dan kraait de haan opnieuw, ten derden male.
Hij schrikt, komt tot zichzelf en keert zijn weg
in diep berouw, en wenend om zijn falen.

Zie mij daar staan. Ik heb mijn Heiland lief
en tóch neig ik mijn oor nog naar het kwade.
Maar als ik weet, hoezeer ik Hem dan grieve
besef ik bóven alles Zijn genade.

Dank Heer, voor uw onnoemelijk geduld,
als 'k weer eens afdwaal naar mijn eigen paden.
U kent mijn wens, dat Ú mijn hart vervult.
Dank Heer, voor Uw oneindige genade!

DONDERDAG

Vader ... vergeef het hun - Nico Siebel en Max Altewischer

Vader ...
vergeef het hun
ze weten niet
waarmee ze bezig zijn
kijken
maar zien niet
het dringt niet door
dat dit uw plan is
het grootste reddingswerk
in de geschiedenis

maar ik
Heer Jezus
ook ik
heb door mijn zonden
deel aan Uw dood
begrijp ik wel
wat er gebeurt
of zijn het enkel
buitenstaanders
een rover
op het kruis naast U
een officier
en manschappen
bezitters
onrein voor religieuze leiders
vrouwen
sociaal onmondig

zijn het alleen
de onaanraakbaren
melaatsen
tollenaars en hoeren
samaritanen
vreemdelingen
uitschot van de maatschappij
die begrijpen
wat uw boodschap is
toe durven geven
dat eigen kracht ontbreekt
de Weg-wijzing

te volgen
van Uw genade
afhankelijk te zijn

dan wordt het duister
valt over Jezus
't oordeel van God
over mijn leven
op Hem
schreeuwt Hij het uit
mijn God
waarom heeft U
Mij verlaten

en nooit
in de geschiedenis
had Iemand mij zo lief

ZATERDAG

Heer Jezus, goede herder - A.F. Troost

2013

Heer Jezus, goede herder,
Gij weet: ik kan niet verder,
ik kan niet zonder U;
o herder, blijf mij leiden,
ik kan mijzelf niet weiden,
ik kan niet verder zonder U!

Rotsvast zou ik geloven,
geen mens zou mij ontroven
mijn onbegrensde trouw -
maar Heer, Gij ziet mij schromen
om nu tot U te komen
met niets dan ootmoed en berouw.

Vergeef mijn grote woorden -
o, dat ik beter hoorde
naar wat Gij vroeg van mij:
mijn hoogmoed op te geven,
mijn overmoedig leven.
De goede herder? Dat zijt Gij!

Gij draagt mij in genade,
Gij vraagt niet naar mijn daden,
Gij koestert zelfs geen grief;
Gij vraagt niet te beloven
weer rotsvast te geloven -
Gij vraagt alleen: Hebt gij Mij lief?